

Súd: Okresný súd Považská Bystrica
Spisová značka: 5Csp/2/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3718200076
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 05. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Helena Loduhoová
ECLI: ECLI:SK:OSPB:2018:3718200076.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Považská Bystrica, sudkyňa JUDr. Helena Loduhoová, v právnej veci žalobkyne T. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom W., X. XX/XX, právne zastúpenej Advokátskou kanceláriou KONCOVÁ & PARTNERS, s.r.o., so sídlom Trenčín, Legionárska 7158/5, IČO: 47 256 907, proti žalovanému PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 792 752, právne zastúpeného Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Bratislava, Kubániho 16, IČO: 47 233 516, o vydanie bezdôvodného obohatenia a zaplata prireraného finančného zadosťučinenia, takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý vydať žalobkyni bezdôvodné obohatenie vo výške 1 257,74 eur, do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni prirerané finančné zadosťučinenie vo výške 500,- eur, do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalobkyňa má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala voči žalovanému zaplata prireraného finančného zadosťučinenia vo výške 1 527,74 eur a sumy 500,- eur titulom prireraného finančného zadosťučinenia. Uviedla, že dňa 23.08.2013 uzatvorila so žalovaným Zmluvu o revolvingovom úvere č. 8500029977, na základe ktorej jej žalovaný poskytol úver vo výške 1 500,- eur so splatnosťou 42 mesačných splátok s výškou splátky 80,37 eur, s celkovou čiastkou na úhradu 3 375,54 eur. Zároveň bola žalobkyňa povinná zaplatiť odmenu za poskytnutie služby vo výške 215,75 eur. Zo žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru - Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500029977 podpísanej žalobkyňou 16.08.2013 a žalovaným 23.08.2013 vyplýva, že žalobkyňa v bode 5 žiada o poskytnutie úveru vo výške 1 500,- eur so splatnosťou 42 splátok po 80,37 eur, pričom celkovú čiastku, ktorá musí dlžník zaplatiť je vo výške 3 375,54 eur s predpokladanou ročnou percentuálnou mierou nákladov za úver 70,01 %, ročnou úrokovou sadzbou úveru 70,01 % a s priemernou ročnou percentuálnou mierou nákladov za úver vo výške 46,06 %, poskytnutá čiastka revolvingu vo výške 790,84 eur, pri predpokladanej RPMN 63,32 %, ročnej úrokovej sadzbe 76,21 %, celkovou čiastkou pri revolvingu, ktorú je povinná zaplatiť 1 928,88 eur. Poukázala na bod 6 a bod 13 žiadosti. Ďalej uviedla, že z oznámenia veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - Zmluva o revolvingovom úvere č. 8500029977 zo dňa 23.08.2013 vyplýva, že dlžníkom je žalobkyňa a bol je schválený úver vo výške 1 500,- eur so splatnosťou na 42 mesiacov, s mesačnou splátkou úveru 80,37 eur, s dátumom splatnosti prvej splátky úver 01.10.2013, s dátumom splatnosti poslednej splátky úveru 01.03.2017, s mesačnou periodicitou splácania úveru, dátumom splatnosti splátky v priebehu periódy splácania v 1. deň, RPMN úveru 68,73 %, s priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov platnej ku dňu podpísania zmluvy 46,06 %, celková čiastka, ktorú musí žalobkyňa zaplatiť 3 375,54 eur, odplata za poskytnutie služby podľa Dohody o poskytnutí služby 215,75 eur s ročnou

úrokovou sadzbou úveru 70,01 %. Schválená výška revolvingu 902,92 eur s výškou RPMN 70,01 %. Zmluva uzavretá medzi stranami sporu je spotrebiteľskou zmluvou v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, a zároveň spotrebiteľským úverom v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Zmluvy o spotrebiteľských úveroch musia byť vo forme stanovenej zákonom a musia obsahovať zákonné náležitosti týmto zákonom. Žalobkyňa má za to, že napadnutá zmluva neobsahuje zákonné náležitosti v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch platnom ku dňu uzavretia zmluvy. Napadnutá zmluva je v rozpore s ustanovením § 9 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch. Vyplýva to zo skutočnosti, že v oboch prípadoch žalobkyňa so žalovaným spísali žiadosť o poskytnutie úveru v bode 5 a následne žiadosť bola podpísaná žalovaným. Z bodu 6 vyplýva, že sa nemá vyplňať, teda v čase uzavretia zmluvy - žiadosti táto časť nebola vyplnená, o čom svedčí aj iný typ písma, kde sú uvedené údaje o schválenom revolvingovom úvere. Žalobkyni následne došlo oznámenie veriteľa o schválení úveru - zmluva o revolvingovom úvere. Uvedené oznámenie nie je však podpísané zo strany žalobkyne. Z toho vyplýva, že žalobkyňa so žalovaným neuzavreli písomnú zmluvu o spotrebiteľskom úvere tak, ako to má na mysli ustanovenie § 9 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, nakoľko písomná forma bola uvedená len na žiadosti, pričom schválenie revolvingového úveru s uvedením výšky úveru a všetkých náležitostí týkajúcich sa splátok, úrokov, RPMN boli uvedené len v oznámení veriteľa, ktoré žalobkyňa nepodpísala. Má za to, že ide o nekalú praktiku žalovaného, nakoľko v čase podpisu zmluvy žalobkyňa nevie, v akej výške a s akými podmienkami jej bude schválený úver, pretože vypisuje len žiadosť o poskytnutie úveru a schválenie úveru jej má byť oznámené následne žalovaným, kde už nemá možnosť ovplyvniť výšku úveru, ani podmienky, za ktorých je úver poskytnutý. V zmysle § 11 ods. 1 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch sa spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1. Zároveň má za to, že napadnutá úverová zmluva je v rozpore s § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch, nakoľko neobsahuje výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov a § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch hovorí, že zmluva musí obsahovať dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. V zmysle § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. f) a k). Zmluva o úvere, ktorá má byť podkladom pre zrážky zo mzdy je tak bezúročná a bez poplatková z dôvodu absencie stanovených náležitostí, a to údaj o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov a o konečnom termíne splatnosti, pričom v zmysle ustálenej judikatúry všeobecných súdov, údaj 42 mesiacov nie je možné považovať za termín konečnej splatnosti úveru. Navyše, zmluva obsahuje úrokovú sadzbu vo výške 70,01 % ročne. V zmysle ustanovenia § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu. Uvedená odplata výrazne prevyšuje odplatu obvyklú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery. Podľa informácií NBS SR v auguste roku 2013 bola priemerná ročná úroková miera pri spotrebiteľských úveroch poskytnutých v obchodných bankách 13 %. Dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s § 39 Občianskeho zákonníka, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom, inak je právny úkon absolútne neplatný. O takýto stav pôjde vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytnutých peňažnými ústavami v čase uzavretia zmluvy (rozhodnutie NS SR zo dňa 31.07.2009, sp. zn. 1MCdo/1/2009). Úver poskytnutý žalobkyni sa teda podľa jej názoru vzhľadom na hore uvedené považuje za bezúročný a bez poplatkov. Zároveň považuje Dohodu o poskytnutí služby súvisiacu s predmetným úverom za absolútne neplatný právny úkon. V neposlednom rade vidí žalobkyňa pre dôvod rozporu s dobrými mravmi neplatnosť zmluvy aj v časti dohody o poskytovaní služieb. Túto zmluvnú podmienku nemožno považovať za individuálne dojednanú, bola súčasťou vopred pripraveného formulára a na tom nemení nič skutočnosť, že k tejto zmluvnej podmienke nemusela žalobkyňa pristúpiť. Tiež uviedla, že žalovanému zo zmluvy doposiaľ uhradila sumu 2 811,99 eur titulom úveru a sumu 215,75 eur titulom Dohody o poskytnutí služby. Výška úver bola 1 500,- eur. Žalovaný sa na úkor žalobkyne teda obohatil o 1 527,74 eur. V zmysle § 3 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti stanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti stanovenej týmto zákonom zodpovedá. Je nepochybné, že žalovaný je podnikateľom v oblasti spotrebiteľských úverov, a preto má konať v súlade so zákonmi na ochranu spotrebiteľa. Má za to, že žalovaný porušil práva žalobkyne ako spotrebiteľa a je povinný zaplatiť žalobkyni primerané zadosťučinenie, a to najmä s ohľadom na výrazný zásah do práv žalobkyne, neprimerané praktiky žalovaného pri vymáhaní úveru. Neustále výzvy a navyšovanie dlžnej sumy zo strany žalovaného značne nepriaznivo pôsobili na zdravotný aj psychický stav žalobkyne. Na preukázanie svojich tvrdení žalobkyňa k žalobe pripojila Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluvu o revolvingovom úvere, Rozhodcovskú zmluvu, Oznámenie veriteľa o

schválení úveru dlžníkovi - Zmluva o revolvingovom úvere číslo 8500029977, Výpis z účtu žalobkyne, Obraty z osobného účtu žalobkyne, Potvrdenia o zrealizovaní transakcie a Kartu klienta.

2. Súd vydal v zmysle žaloby platobný rozkaz zo dňa 31.01.2018, č.k. 5Csp/2/2018-26, voči ktorému žalovaný podal v zákonnej lehote odpor, ktorým žiadal žalobu zamietnuť. V odpore uviedol, že zmluvné strany neuzavreli písomnú zmluvu tak, ako to predpokladá ustanovenie § 9 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch. Všeobecne platí, že na to, aby nejaká zmluva vznikla, musí mať obligatórne náležitosti ustanovené právnym poriadkom. Ak tieto dodržané nie sú, potom nedochádza k vzniku zmluvy. Ak však ide o iné ako obligatórne náležitosti, potom absencia takýchto fakultatívnych dojednaní má za následok len to, že takéto dojednania nie sú platné. Ich nedodržanie ale nemá za následok nevzniknutie zmluvy. Určenie podstatných zložiek právneho úkonu pre úverovú zmluvu vyplýva z § 493 Obchodného zákonníka. Z bodu 5 (návrhu) a z bodu 6 (prijatia) vyplýva, že žalobca požiadaval o úver v sume 1 500,- eur so splatnosťou 42 mesiacov pri výške mesačnej splátky 80,37 eur. Z bodu 6 vyplýva schválenie úveru v sume 1 500,- eur, pri splatnosti 42 mesiacov a pri výške splátky 80,37 eur. Z uvedeného vyplýva, že tvrdenia žalobcu o neuzavretí zmluvy v písomnej forme dôvodné nie sú. Zmluva o úvere je tvorená ustanoveniami nachádzajúcimi sa nielen v listine označenej ako žiadosť o poskytnutie spotrebiteľského úveru revolvingového typu/zmluva o spotrebiteľskom úvere ale aj zmluvnými dojednaniaми. Obsah zmluvy tvoria aj zmluvné dojednania, ktoré sú v zmysle článku 13 neoddeliteľnou súčasťou zmluvy a prílohy tvoriace súčasť zmluvy o RÚ. Deň splatnosti poslednej splátky úveru je uvedený v oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi, čím je splnená požiadavka vyplývajúca z uvedeného zákonného ustanovenia. Poukázal na rozsudok KS v Prešove č.k. 13Co/111/2014-166 v spojení s rozhodnutím Súdneho dvora EÚ vo veci C-42/2015. Doba trvania zmluvy a tiež termín konečnej splatnosti úveru sú riadne uvedené a je splnená zákonná požiadavka. Ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. vyžaduje uvádzanie spôsobu započítania splátky na úver, istinu a úroky v prípade, ak sa splátky priraďujú k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. O takýto typ úveru a prípad v zmluvnom vzťahu medzi sporovými stranami nejde. Ak by zmluva mala obsahovať rozpísanie splátky, potom nevidí žiadny zmysel práva spotrebiteľa požadovať amortizačnú tabuľku podľa § 9 ods. 5 zákona. Účelom právnej úpravy uvádzania splátky v spotrebiteľskej úverovej zmluve je to, aby bol spotrebiteľ informovaný o svojej povinnosti. Ak by zákonodarca sledoval, že zmluva má obsahovať rozpis splátky na časť istiny, úrok a vo vzťahu ku každej zložke by bolo nutné uvádzať termín splatnosti, či počet splátok, potom zákonná úprava práva spotrebiteľa vyžiadať si tzv. amortizačnú tabuľku by nemala význam. Uvádzanie náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. platí pre všetky úvery bez ohľadu na to, či je splácanie anuitné alebo lineárne. Pokiaľ ide o výšku odplaty za úver, namietané skutočnosti sú nesprávne pre rozpor s ustanoveniami § 497 a nasl. Obchodného zákonníka. Zmluvné strany sa dohodli na odplatnom požíčaní peňažných prostriedkov. Zmluva o úvere je odplatnou zmluvou a na jej uzavretie je potrebná dohoda o podstatných náležitostiach, ktorými je dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť dlžníkovi peňažné prostriedky, stanovenie sumy týchto peňažných prostriedkov a záväzok dlžníka peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky. Samotné dojednanie o výške úrokov nie je podmienkou pre vznik zmluvy o úvere. Žalovaný popiera tvrdenia žalobkyne týkajúce sa úrokovej sadzby. Úverová zmluva uzavretá medzi stranami sporu sa riadi ustanoveniami Obchodného zákonníka a v otázkach, ktoré neupravuje Obchodný zákonník, ustanoveniami Občianskeho zákonníka. Prednostné použitie Občianskeho zákonníka na spotrebiteľské vzťahy bolo do Občianskeho zákonníka zavedené zákonom č. 102/2014 Z.z. a účinné od 01.04.2015. Na uzavretie zmluvy sa preto môžu použiť len tie predpisy z OZ, ktoré v roku 2013 osobitne upravili otázky neregulované Obchodným zákonníkom. Poukázal na stanovisko útvaru dohľadu nad finančným trhom číslo 1/2015 ako i skutočnosť, že v zmysle § 502 ods. 2 Obchodného zákonníka nie je v prípade úverovej zmluvy podľa zákona možné vysloviť neplatnosť celého dojednania o odplate ani v prípade, ak by tieto boli v rozpore so zákonom. Samotná výška odplaty (úrokov) bola v čase uzavretia zmluvy upravená v § 53 ods. 6 OZ. Odplata regulovaná týmto ustanovením vyjadruje celkovú nákladovosť úveru pre spotrebiteľa. Pri porovnaní výšky odplaty s hodnotou priemernej odplaty za spotrebiteľské úvery je na mieste záver, že táto nebola podstatne prevýšená. Obvyklou odplatnou vzhľadom na spôsob jej určovania v korelácii s tým, že ide o odplatu na finančnom trhu je práve hodnota priemernej odplaty určovanej MF SR. Dohodnutá odplata v zmluve priemernú odplatu podstatným spôsobom neprevyšovala, za podstatné prevýšenie by bolo možné považovať odklon od priemernej sadzby o 25-27 %. Dohoda o poskytnutí služby je individuálne uzavretá, nejde o predpoklad a ani podmienku pre vznik zmluvy o úvere. Je osobitne podpísaná. Tento fakt nielen zdôrazňuje jej samostatnosť od ostatného obsahu zmluvy. Dlžník podpísaním tlačiva žiadosti nepristupuje a neuzatvára automaticky Dohodu o poskytnutí služby. To, že uzavretie Dohody je samostatné napokon zdôrazňuje

aj grafické rozlíšenie Dohody od ostatného obsahu Zmluvy. Poskytnutie služby predpokladá iniciatív dlžníka. Dlžník bol s týmito skutočnosťami oboznámený ešte pred podpisom zmluvy, pričom k takto dojednaným ustanoveniam neformuloval žiadne výhrady a za rovnakých podmienok žiadal žalovaného o ďalšie úverové produkty. Poukázal na rozsudok KS v BB č.k. 43CoR/5/2016-14. Ďalej uviedol, že popiera dôvodnosť nároku na vydanie primeraného finančného zadosťučinenia. Žalobkyňa podľa jeho názoru neuniesol v prvom rade ani v minimálnom rozsahu dôkazné bremeno svojho uplatneného nároku, t.j. v čom, resp. na akom základe si ho uplatňuje. Súčasne z tvrdení žalobkyne nie sú zrejmé základné skutočnosti, ktoré na zdôvodnenie uplatňovania takého nároku vlastne uplatňuje. Podaná žaloba neobsahuje ani odôvodnenie a ani preukázanie, ktorými platbami a kedy malo dôjsť k vzniku bezdôvodného obohatenia. Ak žalobkyňa spája vznik bezdôvodného obohatenia s tým, že plnila v rozsahu väčšom ako mala, potom by túto skutočnosť mala preukázať. Na preukázanie svojich tvrdení predložil žalovaný Súhrnné informácie o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 2. štvrtrok 2013.

3. Žalobkyňa vo svojej replike uviedla, že žalovaný vo svojom odvolaní iba účelovo napáda neodôvodnenosť niektorých jeho častí a je jeho snahou iba navodiť, že zmluva o úvere je právne bezvadným právnym dokumentom. Svoje presvedčenie odvodzuje predovšetkým svojou interpretáciou zákona č. 129/2010 Z. z., interpretáciou záväznosti Smernice EP a Rady 2008/48/ES z 23.04.2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS a interpretáciou záväznosti Rozsudku tretej komory Súdneho dvora z 09.11.2016 sp. zn. C-42/15. V prvom rade poukázala na to, že podľa právne doktríny smernica nemá všeobecnú záväznosť ako nariadenie. Samotná smernica nemôže ukladať povinnosti jednotlivcovi, takže sa na ňu ako takú nemožno odvolávať, čím tvrdenia žalovaného, že zmluva obsahu všetky ustanovenia tak, ako mu to ukladá Smernica neobstoja, nakoľko náš zákonodarca vo svojej podrobnejšej úprave vyjadril, čo považuje za náležitosti takejto Zmluvy. Poukázala na rozhodnutie tunajšieho súdu č.k 5Csp/31/2017, kde sa s uvedenou problematikou súd vysporiadal pod bodom 22. Pokiaľ ide o počet, výšku a termíny splátok, tieto absentujú, na základe čoho sa daný spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Obligatórnou náležitosťou zmluvy je podľa zákona o spotrebiteľských úveroch výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, s absenciou ktorých je spojený následok, že úver je bezúročný a bez poplatkov. Má za to, že s poukazom na ustálenú judikatúru v oblasti ochrany práv spotrebiteľa, že každý z atribútov vyjadrených v § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch sa viaže ku každej z tam uvedených zložiek úveru majúceho sa v konečnom dôsledku zaplatiť. Teda ako k istine tak i k úrokom, a tiež k prípadným iným poplatkom. Pokiaľ majú zákonné náležitosti vyplývať z Oznámenia žalovaného o schválení úveru, poukázala na to, že tieto údaje absentujú v návrhu na uzavretie zmluvy, ktorý robila žalobkyňa (formulárová zmluva), a teda zmluva s takýmito náležitosťami nebola dohodnutá. Tieto údaje žalovaný jednostranne oznámil žalobkyňi, a teda nemôžu byť ani súčasťou zmluvy, čomu svedčí, že na oznámení absentuje podpis žalobkyne. Zo zmluvy je zrejmé, že bod 5 (vyplňte) vyplnil dlžník podľa zmluvy dňa 16.08.2013 s tým, že bod 6 (nevypĺňajte) nebol v tom čase vyplnený, tento vyplnil žalovaný podľa zmluvy dňa 23.08.2013 a až následne vyhotovil žalovaný Oznámenie veriteľa o schválení úveru, kde doplnil niektoré údaje k zmluve, toto oznámenie však žalobkyňa nemal k dispozícii dňa 16.08.2013, a preto oznámenie nemožno považovať za súčasť zmluvy ale za nový návrh zmluvy, ktorý žalobkyňa neakceptoval, nakoľko nie je opatrený jej podpisom (rozsudok OS PB č. 5Csp/13/2017). Taktiež nemožno súhlasiť s argumentáciou žalovaného, že zmluva o revolvingovom úvere nie je osobitným zmluvným typom a zákon o spotrebiteľských úveroch je neupravuje ako typ zmluvy, pričom poukázala na rozhodnutie KS v Prešove č.k. 16Co/40/2016. Napokon aktuálne potvrdil rozpis splátok ako zákonnú náležitosť zmluvy, s absenciou ktorej sa spája bezúročnosť a bez poplatkovosť KS v Trenčíne rozhodnutím zo dňa 31.08.2017, č.k. 4Co/395/2016. Pokiaľ ide o termín konečnej splatnosti úveru poukázala žalobkyňa na rozhodnutie KS v Žiline zo dňa 29.01.2016, sp. zn. 10Co/465/2015. Čo sa týka dohody o poskytovaní služieb má za to, že žiadosť/zmluvu pripravil žalovaný a ak má možnosť v zmysle dohody o poskytovaní služby hneď od poskytnutia úveru vyžadovať platenie za služby bez ohľadu na to, či vôbec v budúcnosti žalobkyňa služby využije alebo nie, čo je jednoznačne v neprospech spotrebiteľa, takáto podmienka je neprijateľná v zmysle § 53 ods. 1 OZ, pričom túto podmienku už súdy vyhlásili za neprijateľnú (napr. rozhodnutie OS Prešov zo dňa 05.12.2014, č.k. 10C/291/2014-36 v spojení s rozsudkom KS Prešov zo dňa 27.05.2015, č.k. 15Co/70/2015). Tiež uviedla, že medzi stranami sporu je nesporné, že žalovaný poskytol žalobkyňi úver za úrok, vyjadrený fixnou úrokovou sadzbou 70,01 %. Na rozdiel od žalovaného považuje žalobkyňa obsah právneho úkonu, v ktorom je výška úrokov 70,01 % ročne v čase, keď peňažné ústavy ponúkali spotrebiteľské úvery s priemernou ročnou úrokovou mierou pri spotrebiteľských úveroch vo výške 13 % za taký, ktorý odporuje dobrým mravom, aj keď sa účastníci

právneho úkonu na výške úrokov dohodli a takýto právny úkon je absolútne neplatný. Z ustanovenia § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. jednoznačne vyplýva, že jediným predpokladom uplatnenia práva na primerané finančné zadosťučinenie je porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom č. 250/2007 Z.z. alebo osobitnými predpismi toho, kto za takéto porušenie zodpovedá. Žiadna reálna ujma sa preto nepreukazuje, takáto požiadavka žalovaného je nad rámec zákonného ustanovenia. Vzhľadom k tomu, že zákon výšku primeraného finančného zadosťučinenia nestanovuje, má za to, že je logické a spravodlivé, aby primerané finančné zadosťučinenie vychádzalo z ujmy vzniknutej žalobkyňu, v dôsledku čoho bola nútená domáhať sa svojich práv v tomto konaní.

4. Žalovaný vo svojej duplike uviedol, že žalobkyňa vo svojom podaní absolútne nereflektuje zložiť otázky v korelácii so zmenami v oblasti vnútroštátneho práva, ako aj s „exkurzom“ do úniijného práva, kedy sa vnútroštátny súd zaoberal uvedenou otázkou aj z eurokonformného hľadiska, pričom skutočnosti, ktoré boli vyvedené následne predstavujú podstatnú zmenu aj v oblasti slovenského právneho poriadku (pozri rozhodnutie ÚS SR vo veci II. ÚS 666/2016). Súdny dvor jednoznačne deklaroval, že ak sa má presadzovať vôľa európskeho normotvorcu, ktorá mala byť zabezpečená transpozícia smernice, pre vnútroštátneho sudcu to v danom prípade znamená povinnosť eurokonformného výkladu. Význam a aplikovateľnosť nepriameho účinku v horizontálnych vzťahoch potvrdilo rozhodnutie C-555/07. Smernica predstavuje sekundárny akt úniijného práva, ktorý je typický tým, že vo svojej podstate zaväzuje len členské štáty povinnosťou prijať právnu úpravu. Z judikatúry Súdneho dvora EÚ sa vyvodzuje a všeobecne uznáva princíp nepriameho účinku smernice spočívajúci v tom, že pochybenie štátu pri implementácii smernice sa rieši tzv. súladným výkladom. Poukázal na rozhodnutie Súdneho dvora EÚ C42/15. Požiadavka na uvedenie termínu konečnej splatnosti úveru nie je požiadavkou na presnú dátumovú špecifikáciou. V takom prípade by zákonodarca logicky použil spojenie „dátum“. Zo zákona je zrejme, že pojem „termín“ a pojem „dátum“ nie sú používané ako synonymá v zákone, ale sa pre odlišné situácie, v ktorých sa má uviesť dátum a kedy termín. Podporne je možné poukázať aj na rozhodnutie Súdneho dvora EÚ vo veci C-42/15. Zmluva o revolvingovom úvere obsahuje určenie „termínu konečnej splatnosti“ viacerými spôsobmi, a to určením podľa dátumu splatnosti splátok v jednotlivých mesiacov a počtu mesačných splátok ako i spôsobom vyplývajúcim z článku 4 ods. 4.5 zmluvných dojednaní, v zmysle ktorých dátum splatnosti poslednej splátky uvedený v oznámení o schválení úveru je zároveň termínom konečnej splatnosti. Poukázal tiež na to, že záver žalobkyne spájajúci bezúročnosť úveru s neuvedením termínu konečnej splatnosti odporuje tiež Smernici 2008/48/ES. Tvrdenia žalobkyne, že body 5 a bod 6. zmluvy neobsahuje identické údaje odporujú ustanoveniam upravujúcim vznik úverovej zmluvy. Všeobecne platí, že na to, aby nejaká zmluva vznikla, musí mať obligatórne náležitosti ustanovené právnym poriadkom. Ak tieto dodržané nie sú, potom nedochádza k vzniku zmluvy. Ak však ide o iné ako obligatórne náležitosti, potom absencia takýchto fakultatívnych dojednaní má za následok len to, že takéto dojednania nie sú platné. Ich nedodržanie ale nemá za následok nevzniknutie zmluvy. Určenie podstatných zložiek právneho úkonu pre úverovú zmluvu vyplýva z § 493 Obchodného zákonníka. Rozdiel medzi uvedenými časťami je pritom iba v údají o RPMN. Samotný údaj RPMN sa však dohodnúť objektívne nedá, pričom táto skutočnosť vyplýva v prvom rade z právnej úpravy a tiež aj zo súdnej praxe. Ak má byť údaj o RPMN určený tak, že je vypočítaný na základe údajov platných v čase uzavretia zmluvy, potom to znamená, že pri jeho určení sa vychádza z údajov jestvujúcich v danom čase. Medzi tieto údaje patrí aj dátum prvého čerpania úveru. Zákonná úprava určenia RPMN teda nielen svojím textom ale aj spôsobom jeho určenia vychádza z toho, že nejde o údaj dohodnutý ale určený presne stanoveným spôsobom. Ak by žalovaný neurčil údaj RPMN schváleného úveru či revolvingu postupom podľa zákona, teda by tento údaj neurčil výpočtom vzorca stanoveného zákonom v čase uzatvorenia zmluvy ale by uviedol hodnotu zhodnú s predpokladanou RPMN uvedenou v bode 5 každej zmluvy, potom by porušil zákon č. 126/2010 Z.z. a v tejto veci poukázal na rozhodnutie KS v Trenčíne zo dňa 29.06.2016, č.k. 5Co/839/2016. Zároveň poprel tvrdenie žalobkyne o výške odplaty, nakoľko táto je v súlade s právnou úpravou zohľadňujúcou priemernú odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu.

5. Súd vykonal dokazovanie oboznámením Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluvy o revolvingovom úvere zo dňa 23.08.2013, Zmluvných dojednaní Zmluvy o revolvingovom úvere žalovaného, Oznámenia veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500029977 zo dňa 23.08.2013, výpisov z bankových účtov žalobkyne, potvrdení o zrealizovaní transakcie zo strany žalobkyne, Karty klienta, súhrnných informácií o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 2. štvrtrok 2013 a zistil nasledovný skutkový stav veci:

6. Na základe žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluvy o revolvingovom úvere (ďalej len „zmluva“) podpísanej žalobkyňou dňa 16.08.2013 a žalovaným dňa 23.08.2013 č. 8500029977 žalovaný poskytol žalobkyňi revolvingový úver vo výške 1 500,- €. Žalobkyňa sa zaviazala tento splatiť v 42 mesačných splátkach po 80,37 € (vrátane úrokov). Celková čiastka, ktorú mala žalobkyňa zaplatiť bola 3 375,54 €, RPMN bola stanovená na 70,01 %, ročná úroková sadzba 70,07 % a priemerná RPMN za úver 46,06 %.

7. Na poslednej strane zmluvy pod bodom 8 uzatvorili strany sporu dňa 23.08.2013 Dohodu o poskytnutí služby, predmetom ktorej bolo poskytovanie služby k uzavretej zmluve o revolvingovom úvere, kde poskytovateľ má postavenie veriteľa a zákazník postavenie dlžníka. Dohoda zakladá právo zákazníka na využívanie služby spočívajúcej v možnosti odkladu maximálne troch akýchkoľvek splátok úveru a povinnosť uhradiť odplatu vo výške 215,75 eur.

8. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy boli Zmluvné dojednania Zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia s.r.o. (ďalej len „zmluvné dojednania“) vyhotovené ako formulár a obsahujúce základné ustanovenia, ustanovenia o uzatvorení zmluvy a čerpaní úveru, celkovej výške úveru a RPMN, revolvingu, úrokoch za poskytnutie úveru a revolvingu, ustanovenia o zabezpečení úveru, prílohách, právach a povinnostiach dlžníka, neuskutočnení revolvingu - výpoveď, započítaní, ďalej obsahujú čestné prehlásenia dlžníka, ustanovenia o oznamovaní a doručovaní, porušení zmluvy, službách, predčasnom splatení úveru a záverečné ustanovenia.

9. V čl. 2. bode 2.1., bode 2.2. a bode 2.3 je uvedené, že zmluva o revolvingovom úvere sa uzatvára na predtlačenom formulári veriteľa. Vyplnená žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru podpísaná dlžníkom je návrhom na uzatvorenie zmluvy o revolvingovom úvere. Veriteľ je povinný odoslať dlžníkovi oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi a 1 rovnopis zmluvy o revolvingovom úvere. Veriteľ poskytne schválenú výšku úveru na účet dlžníka uvedený v zmluve o revolvingovom úvere v deň nadobudnutia účinnosti tejto zmluvy o revolvingovom úvere.

10. Z čl. 4. bode 4.1. vyplýva, že revolving je automatické poskytnutie ďalšieho úveru (peňažných prostriedkov) dlžníkovi vo výške uvedenej v bode 6 žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/zmluvy a oznámenej dlžníkovi v oznámení veriteľa podľa článku 2. ods. 2.2. zmluvy o revolvingovom úvere za podmienok uvedených v zmluve.

11. Podľa čl. 7 bodu 7.1 súčasťou zmluvy o revolvingovom úvere sú okrem iného oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi podľa čl. 2 ods. 2.2 zmluvy obsahujúce všetky identifikačné údaje schváleného úveru.

12. Z oznámenia veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - Zmluva o revolvingovom úvere č. 8500029977 vyplýva, že žalobkyňi bola schválená výška úveru 1 500,- eur a schválená výška revolvingu 902,92 eur so splatnosťou 42 mesiacov, pričom dátum splatnosti prvej splátky bol 01.10.2013 a dátum splatnosti poslednej splátky 01.03.2017. Výška mesačnej splátky predstavovala sumu 80,37 eur. RPMN úveru bola v oznámení uvedená 68,37 % a po vykonaní revolvingu 70,01 %, ročná úroková sadzba 70,01 % a celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť bola stanovená na 3 375,54 eur, pričom odplata za poskytnutie služby bola 215,75 eur.

13. Podľa súhrnných informácií o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 2. štvrtrok 2013 je výška RPMN pri spotrebiteľských úveroch neuvedených v riadku 1 až 5 vo výške od 1 500,- eur do 6 500,- eur pri splatnosti úveru od 1 do 5 rokov 20,83 %.

14. Medzi stranami bolo nesporné, keďže žalobkyňa toto tvrdila a žalovaný to nepoprel, že žalobkyňi bol poskytnutý úver vo výške 1 500,- eur, pričom reálne jej na účet bola odoslaná od žalovaného platba vo výške 1 284,25 eur (pôvodná výška úroku bola ponížená o sumu 215,75 eur titulom Dohody o poskytnutí služby), na ktorý úver žalobkyňa uhradila sumu 2 811,99 eur.

15. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

16. Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

17. Podľa § 39 OZ, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

18. Podľa § 52 ods. 1 - 4 OZ účinného v čase uzatvorenia zmluvy spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

19. Podľa § 53 ods. 1 OZ, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa.

20. Podľa § 53 ods. 8 OZ, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

21. Podľa § 54 ods. 1 OZ, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

22. Podľa § 2 písm. a/, b/, d/ zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách účinného v čase uzatvorenia zmluvy (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) na účely tohto zákona sa rozumie a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti, d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

23. Podľa § 9 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

24. Podľa § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: a) druh spotrebiteľského úveru, b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu, c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa, e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom, f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie, h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere, i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru,

podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru, j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere, m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny, n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť, o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere, p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru, q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie, r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe, s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia, t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16, u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu, x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23, y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

25. Podľa § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1, b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y), c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

26. Podľa § 451 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezodôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

27. Podľa § 3 ods. 5 posledná veta zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

28. Na základe vykonaného dokazovania je nepochybné, že strany sporu uzatvorili dňa 23.08.2013 Zmluvu o revolvingovom úvere č. 8500029977, ktorou žalovaný poskytol žalobkyni úver vo výške 1 500,- eur a žalobkyňa sa tento zaviazala splatiť v 42 mesačných splátkach po 80,37 eur. Na základe uvedenej

zmluvy žalovaný zaslal žalobkyni oznámenie o schválení úveru. Strany taktiež uzatvoril v uvedený deň Dohodu o poskytnutí služieb a Rozhodcovskú zmluvu. Súd mal tiež za preukázané, že žalobkyni reálne bola na účet vyplatená suma 1 284,25 eur.

29. Z predloženej úverovej zmluvy nepochybne vyplýva, že ide o typovú spotrebiteľskú zmluvu v zmysle Občianskeho zákonníka a zákona o spotrebiteľských úveroch účinných v čase uzatvorenia zmluvy. Základnou črtou spotrebiteľských zmlúv je to, že sú pre spotrebiteľa vopred pripravené a nie je vytvorený priestor na dojednávanie obsahu zmluvy alebo jej zmeny. Úver poskytnutý žalovaným žalobkyni túto charakteristiku spĺňa, žalovaný v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti poskytol žalobkyni ako fyzickej osobe úver, pričom z obsahu spisu nevyplýva, že by žalobkyňa pri uzatváraní tejto zmluvy konala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, resp. že by jej bol poskytnutý úver na výkon zamestnania, povolania a z tohto dôvodu sa považuje za spotrebiteľa. Zo samotnej zmluvy je ďalej zrejmé, že žalobkyňa nemohla individuálne ovplyvniť jej obsah, bola už vopred pripravená na predtlačenom formulári, nakoľko sa uzavierala vo viacerých prípadoch pre veľký počet spotrebiteľov. Súčasťou zmluvy boli bez akýchkoľvek pochybností zmluvné dojednania, ktoré rovnako žalobkyňa ovplyvniť nemohla, nakoľko taktiež bola pripravená už vopred pre veľký počet spotrebiteľov.

30. V danom spore sa žalobkyňa domáha vydania bezdôvodného obohatenia od žalovaného tvrdiac, že zmluva o úvere nespĺňa náležitosti v zmysle § 9 ods.2 písm. f), k) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a tiež namietala neprimeranú výšku úrokov, čo považovala za dojednanie v rozpore s dobrými mravmi s poukazom na § 39 OZ. Súd preto pristúpil k skúmaniu samotnej úverovej zmluvy za účelom posúdenia nároku žalobkyne na vydanie bezdôvodného obohatenia.

31. Predmetná zmluva o úvere je nepochybne zmluvou o spotrebiteľskom úvere, na ktorú treba aplikovať ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Tento zákon účinný v čase uzatvorenia zmluvy ustanovoval v § 9 podstatné náležitosti spotrebiteľskej zmluvy, a to že zmluva musí okrem iného obsahovať konečnú splatnosť úveru a výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov pod následkom bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru v prípade ich absencie. Preskúmaním zmluvy uzatvorenej stranami sporu mal súd za preukázané, že vyššie uvedené údaje v zmluve absentujú. V samotnej úverovej zmluve bol ako termín konečnej splatnosti uvedený údaj 42 mesiacov, pričom súd má za to, že termín konečnej splatnosti musí byť vyjadrený konkrétnym dátumom (dňom, mesiacom, rokom) a nie len počtom mesiacov. Pokiaľ žalovaný poukazoval na rozsudok SDEÚ vo veci Home Credit c/a Klára Bíróová zo dňa 9.11.2016 pod č. C-42/15, v ktorom sa konštatuje, že nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť každej zo splátok spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum, nemožno prehliadnuť, že citovaný rozsudok zároveň stanovuje, že zmluva musí obsahovať také podmienky, ktoré umožnia spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok. V danom prípade bola splatnosť splátok (1. deň príslušného kalendárneho mesiaca), neprehľadne zakomponovaná v bode 6.2 Zmluvných podmienok, ktorý údaj mohol spotrebiteľ pri podpise zmluvy ľahko prehliadnuť a nevenovať mu pozornosť, v dôsledku čoho mohol mať priemerný spotrebiteľ problém s identifikáciou presných dátumov splátok v čase podpisu zmluvy. Pokiaľ teda niektoré zo zákonom vyžadovaných náležitostí úverovej zmluvy obsahoval len splátkový kalendár (nie samotná zmluva), ktorý nebol podpísaný zmluvnými stranami a s ktorým sa žalobkyňa nemohla oboznámiť pred uzavretím zmluvy, nemožno v danom prípade považovať úverovú zmluvu za obsahujúcu všetky zákonom stanovené náležitosti. Rovnako v zmluve nie sú uvedené aká časť z každej jednotlivej splátky bude započítaná na istinu, aká časť na úroky a opätovne táto skutočnosť vyplýva iba zo splátkového kalendára. Spotrebiteľ má pritom právo na informácie o tom, v akej sume splatí samotnú istinu úveru v mesačných dohodnutých splátkach, akú sumu z toho platí na úroky a v akej výške tieto úroky platí. Z obsahu rozsudku SDEÚ vo veci Home Credit c/a Klára Bíróová zo dňa 9.11.2016 pod č. C-42/15 vyplýva, že nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere bola vyhotovená v jednom dokumente, avšak je nutné, aby zmluva o úvere obsahovala jednoznačné a presné odkazy na iné písomnosti alebo trvalé nosiče obsahujúce tieto náležitosti, ktoré boli skutočne odovzdané spotrebiteľovi pred uzavretím zmluvy, aby sa skutočne mohol oboznámiť so všetkými svojimi právami a povinnosťami, čo sa v danom prípade nestalo. Po zhodnotení uvedeného súd dospel k jednoznačnému záveru, že v zmluve chýbajú podstatné náležitosti vyžadované zákonom a z toho dôvodu predbežne posúdil, že zmluva je bezúročná a bez poplatkov. Uvedený právny názor je v súlade aj doterajšou judikatúrou vyšších súdov a iný právny záver by znamenal narušenie právnej istoty strán sporu.

32. Naviac súd udáva, že v citovanom rozsudku SDEÚ vo veci Home Credit c/a Klára Bíróová zo dňa 9.11.2016 pod č. C-42/15 sa riešila otázka výkladu niektorých článkov Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/Es č. 2008/48 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS, pričom tejto Smernici nemožno priznať v danom prípade priamy účinok (a ani nepriamy účinok - viď rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 31.3.2016, sp. zn. 20Co/50/2015), keďže súd rozhoduje o spore veriteľa a spotrebiteľa, teda o spore jednotlivcov. Súdný dvor EÚ vykladá jedine a výlučne právo Európskej únie a ako taký nie je oprávnený poskytovať výklad práva vnútroštátneho, ktorý poskytujú len vnútroštátne súdy.

33. Ďalším dôvodom, pre ktorý súd úver považoval za bezúročný a bez poplatkov, je skutočnosť, že v zmluve je nesprávne uvedená hodnota priemernej RPMN, a to v neprospech žalobkyne - spotrebiteľa. Nesprávne uvedená priemerná RPMN v neprospech spotrebiteľa môže z hľadiska posudzovania výhodnosti / nevýhodnosti úveru pôsobiť negatívnejšie ako samostatné neuvedenie priemernej RPMN. Údaj o priemernej RPMN je informatívny údaj, ktorého úlohou je poskytnúť spotrebiteľovi pri uzatváraní zmluvy o spotrebiteľskom úvere okamžitú informáciu o tom, či úver, ohľadom ktorého sa chystá uzavrieť úverovú zmluvu, s ohľadom na jeho RPMN (ktorá musí byť súčasťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere ako jej obligatórna náležitosť) je v porovnaní s obdobnými úvermi poskytovanými na trhu s úvermi výhodný alebo nie, čo môže mať rozhodujúcu váhu pri rozhodovaní spotrebiteľa o akceptácii podmienok navrhovaných dodávateľom. Dodávateľ musí v zmysle § 9 ods. 2 písm. y) ZoSÚ uvádzať v zmluve o spotrebiteľskom úvere priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok, platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver, pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených od 1 do 5 rokov po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok. Predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere bola uzavretá dňa 23.08.2013, pričom podľa údajov zverejnených na stránke www.finance.gov.sk bola priemerná RPMN pri spotrebiteľských úveroch neuvedených v r.1 od 1 do 5 rokov vo výške od 1.500,- Eur v druhom štvrťroku 2013 vo výške 20,83 % a nie ako v zmluve uviedol žalovaný vo výške 46,06 %. V zmluve teda bola nesprávne uvedená priemerná RPMN v neprospech spotrebiteľa, čo je dôvod, pre ktorý je potrebné predmetný úver považovať za bezúročný a bez poplatkov (§ 11 ods. 1 písm. d/ ZoSÚ). V tejto súvislosti súd poznamenáva, že ak zákon o spotrebiteľských úveroch sankcionuje neuvedenie priemernej RPMN bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou úveru, nesprávne uvedenie RPMN v neprospech spotrebiteľa môže z hľadiska posudzovania výhodnosti, resp. nevýhodnosti úveru spotrebiteľom pôsobiť dokonca negatívnejšie ako samotné neuvedenie priemernej RPMN. Zmyslom uvádzania priemernej RPMN v zmluvách o spotrebiteľských úveroch je to, aby mohol spotrebiteľ pri uzatváraní zmluvy jednoducho porovnaním RPMN jeho úveru a priemernej RPMN v obdobných úveroch na trhu vyhodnotiť, či predmetný úver je alebo nie je preňho výhodný. Teda ak zmluva obsahuje aj údaj o RPMN a aj údaj o priemernej RPMN, ktorá je v zmluve uvedená v neprospech spotrebiteľa (tzn. ak je uvedená vyššia ako v skutočnosti), spotrebiteľ je pri takomto porovnaní zavádzaný v tom smere, že v dôsledku tohto nesprávneho údaju môže nadobudnúť presvedčenie, že obdobné úvery sú na trhu poskytované v priemere s vyššou RPMN, a teda, že úver, ktorý mu má byť poskytnutý na základe navrhovanej zmluvy o spotrebiteľskom úvere, je v porovnaní s konkurenciou na trhu výhodnejší ako v skutočnosti. Pri tom ide o konanie o omyle, čím vzniká hrozba ujmy. Preto nesprávne uvedenie priemernej RPMN je vážnym porušením zákona a má vplyv na vznik možných pochybností o rozsahu záväzku. Za nesprávne uvedenie priemernej RPMN treba považovať rovnako stav, keď priemerná RPMN je zavádzajúca a potenciálne ohrozuje spotrebiteľa pri jeho rozhodnutí o záväzku, ktorý je predmetom vadnej koncentrácie. Zákonodarca preto zakotvil povinnosť uvádzať priemernú RPMN z dôvodu ľahšej orientácie sa spotrebiteľ vzhľadom na neúnosný stav pri drahých až úžerníckych úverových vzťahov. Žalovaný evidentne zavádzal žalobkyňu o priemerných celkových nákladoch na obdobné úverové vzťahy. Vyším nesprávnym uvedením priemernej RPMN sa môžu spotrebiteľia domáhať, že ich dojednaný úver nie je až tak drahý a je tu preto riziko, že tento údaj ovplyvní ich ekonomické rozhodnutie. Inak povedané môže to mať rozhodujúci vplyv na akceptáciu dodávateľom navrhnutých podmienok úveru. (rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 3Co 243/2016 zo dňa 2.2.2017).

34. Z predmetnej úverovej zmluvy súd ďalej zistil, že strany sporu si dojednali úrok vo výške 70,01 % ročne a následne súd vyhodnotil úverovú zmluvu v časti takto dohodnutých úrokov za neplatnú pre rozpor s dobrými mravmi s poukazom na § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého výkon práv

a povinností, vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi v spojení s § 39 Občianskeho zákonníka.

35. Neprimerane vysoké úroky dojednané pri zmluve o spotrebiteľskom úvere sú všeobecne považované za odporujúce uznávaným pravidlám správania a mravným princípom spoločenského poriadku, a teda sú v rozpore s dobrými mravmi. Požiadavka na neprimerané zmluvné úroky môže za istých okolností v sebe obsahovať i skutkovú podstatu trestného činu úžery, kedy dohoda o neprimeraných úrokoch je neplatná pre rozpor so zákonom, alebo v iných prípadoch pre rozpor s dobrými mravmi.

36. Podľa ustanovenia § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka je úlohou súdu, aby podľa svojho uváženia v každom jednotlivom prípade vzhľadom na rozhodujúce okolnosti starostlivo posúdil, či konanie účastníka občianskoprávneho vzťahu je v súlade alebo v rozpore s dobrými mravmi. Pri dojednaní úrokov zo spotrebiteľského úveru koná v súlade s dobrými mravmi len ten veriteľ, ktorý požaduje od dlžníka (spotrebiteľa) primeraný úrok, teda primeranú odmenu za užívanie poskytnutej istiny a ktorý svoje voľné peňažné prostriedky mieni „zhodnotiť“ obvyklým spôsobom. Nezodpovedá všeobecne uznávaným vzťahom medzi ľuďmi, aby veriteľ poskytoval úvery za neprimerané až úžernícke úroky. Neprimeranou, a preto odporujúcou dobrým mravom, je taká výška úrokov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednaní obvyklú, určenú najmä s prihliadnutím k najvyšším úrokovým sadzbám, uplatňovaným bankami pri poskytovaní úverov. Uvedené konštatoval aj Najvyšší súd SR v rozhodnutí zo dňa 26.4.2012, sp. zn. 5 Cdo 26/2011, keď uviedol, že neprimeranou, a preto odporujúcou dobrým mravom je taká výška úrokov, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednaní obvyklú, určenú najmä s prihliadnutím k najvyšším úrokovým sadzbám uplatňovaným bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek.

37. Podľa priemerných úrokov z úverov obchodných bánk zverejnených Národnou bankou Slovenska v mesiaci august 2013 bol pri spotrebiteľských úveroch so splatnosťou od 1 roka do 5 rokov priemerný úrok vo výške 13 % ročne. Zo zmluvy o úvere vyplýva, že medzi stranami sporu bola dohodnutá ročná úroková sadzba 70,01 %, čo predstavuje viac ako 5-násobok priemerných úrokov vyberaných bankami pri obdobných spotrebiteľských úveroch. Takto dohodnutá výška úroku podstatne prevyšuje priemerné úroky uplatňované v rovnakom čase bankami (obdobný záver prijal aj Krajský súd v Banskej Bystrici v Rozsudku sp.zn. 14Co 432/2012 zo dňa 26.6.2013). Z uvedeného dôvodu považoval súd dohodnutú výšku úroku z úveru za v rozpore s dobrými mravmi. Z uvedeného dôvodu mala žalobkyňa uhradiť žalovanému len sumu poskytnutých peňažných prostriedkov vo výške 1 284,25 Eur. Súd mal za preukázané, že žalobkyňa uhradila žalovanému celkom sumu 2 811,99 Eur, teda čo do sumy 1 527,74 Eur došlo na strane žalovaného k bezdôvodnému obohateniu na úkor žalobkyne, a preto je žalovaný povinný jej s poukazom na § 451 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka toto bezdôvodné obohatenie vydať. Súd preto žalobe žalobkyne v tejto časti vyhovel.

38. Žalobkyňa sa ďalej domáhala vydania primeraného finančného zadostučinenia vo výške 500,- Eur. Súd mal za to, že i tento nárok žalobkyne je v zmysle § 3 ods. 3 zákona o ochrane spotrebiteľa dôvodný. Jediným predpokladom pre uplatnenie práva na primerané finančné zadostučinenie je porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi. V danom prípade je nepochybné, že žalovaný porušil práva žalobkyne ako spotrebiteľa tým, že požadoval od žalobkyne úroky v rozpore so zákonom a tým, že úverová zmluva neobsahovala zákonom stanovené náležitosti, čím vzniklo na jeho strane bezdôvodné obohatenie vo výške 1 527,74 Eur. Vzhľadom na uvedené súd priznal žalobkyňi finančné zadostučinenie vo výške požadovaného bezdôvodného obohatenia 500,- Eur, nakoľko považoval za logické a spravodlivé, aby toto vychádzalo z ujmy vzniknutej žalobkyňi, v čoho dôsledku bola nútená domáhať sa svojich práv v tomto konaní. Vzhľadom na intenzitu zásahu do práv žalobkyne súd považoval toto finančné zadostučinenie za primerané.

39. Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

40. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

41. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

42. Žalobkyňa mala vo veci plný úspech, preto jej súd v zmysle § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 CSP priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o ktorých výške rozhodne po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia rozsudku cestou Okresného súdu Považská Bystrica na Krajský súd v Trenčíne v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 363 CSP v podanom odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, uvedenie spisovej značky, čo sa ním sleduje a podpis; § 127 ods. 1,2 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, a) že neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. a) až h) CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Ak povinný neplní dobrovoľne to, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na výkon rozhodnutia podľa osobitného predpisu (Exekučný poriadok).